

عنوان مقاله:

دوره نوسنگی انتقالی در غرب ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی دوسالانه باستان شناسی و تاریخ هنر ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

حجت دارابی - عضو هیات علمی گروه باستان شناسی دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

دوره گذار از فرایارینه سنگی به نوسنگی از اهمیت بالایی در باستان شناسی پیش از تاریخ برخوردار است؛ زیرا در بر گیرنده تغییرات بنیادین در زندگی انسان بوده است. این دوره در ادبیات باستان شناسی خاور نزدیک با عناوین مختلف مانند نوسنگی بیسفال الف و بعضا در شرق هلال حاصلخیز با نام آغاز نوسنگی مورد ارجاع واقع شده است. اما اطلاعات چندانی از ماهیت و شاخصه های آن در غرب ایران در دست نبوده، تا اینکه طی سالهای اخیر مدارک ارزشمندی از این حیث به دست آمده است. نظر به اینکه در بررسی فرایند نوسنگی شدن باید نگاهی محلی منطقه ای و نه فرامنطقه ای داشت، این دوره به عنوان یک دوره مجزا در گاهنگاری غرب ایران با نام نوسنگی انتقالی (9500-8000 ق.م.) تعریف و معرفی شده است. شواهد باستان شناسی حاکی از آن است که در پی تغییرات اقلیمی طی دوره نوسنگی انتقالی در ماهیت استقرار، معیشت، فناوری و ساختار اجتماعی و آیینی جوامع در این منطقه تغییرات تدریجی و تطور فرهنگی رخ داده است و نهایتا منجر به ظهور دوره نوسنگی بیسفال (8000-7000 ق.م.) شده است. بر این اساس، مرزهای زیستی جهت سکونت مورد توجه واقع شده اند؛ طیف گسترده ای از منابع غذایی مورد استفاده قرار گرفته و به سبب برهمکنش زیاد نوعی مدیریت منابع غذایی رخ داده است. همچنین در این دوره، انتقال از سنت ابزارسازی زارزی به معلفاتی با نام پیشا معلفاتی صورت گرفته و با شکل گیری مکانهای عمومی و آیینی، ساختار اجتماعی و آیینی جوامع منطقه نیز قبل از اهل سازی تمام عیار گونه های گیاهی و جانوری مورد دستخوش قرار گرفته است

کلمات کلیدی:

نوسنگی انتقالی، غرب ایران، گاه نگاری، تطور فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/905192>

